

દયાનંદ ટાઈમ્સ પાક્ષિક

Dayanand times (Fortnightly) Gandhinagar

વર્ષ : ૨ • અંક : ૨૩ • તંત્રી : હરીશ રાણા • સહતંત્રી : ભાઈલાલ મંગે • તારીખ : ૦૧-૦૩-૨૦૧૬, મંગળવાર R.N.I. No. GUJGUJ/2014/58000 • કિંમત : રૂ. ૦.૫૦ • પાના : ૪

વૈદિક પરિવાર, ગાંધીનગર દ્વારા આદર્શ નિવાસી કન્યા શાળા ખાતે યજ્ઞ પ્રશિક્ષણ શિબિરનો પ્રારંભ

ગાંધીનગર વૈદિક પરિવાર, ગાંધીનગર દ્વારા સેક્ટર-૮ સ્થિત આદર્શ નિવાસી કન્યા શાળા ખાતે ધોરણ-૯ની વિદ્યાર્થીનીઓ માટે યજ્ઞ પ્રશિક્ષણ શિબિરનો પ્રારંભ કરવામાં આવ્યો છે. એક અઠવાડિયા સુધી દરરોજ એક-એક કલાકનું પ્રશિક્ષણ આપવાનો કાર્યક્રમ શરૂ થઈ ગયો છે.

ગાંધીનગરનાં વૈદિક પ્રચારક શ્રી અવધેશપ્રસાદ પાંડે દ્વારા યજ્ઞના મંત્રોનું શુદ્ધ ઉચ્ચારણ કેવી રીતે કરવું તેનો અભ્યાસ કરાવવામાં આવી રહ્યો છે. યજ્ઞનું કિયાત્મક જ્ઞાન આપવા માટે પ્રચારક શ્રી મહેન્દ્રભાઈ ગાંધી તથા શ્રી ગમનભાઈ પટેલ પોતાની સેવાઓ આપી રહ્યાં છે. આ શિબિરના સંયોજક શ્રી અરવિંદભાઈ રાણાએ આ બાબતે વધુ વિગતો આપતા જણાવ્યું હતું કે આદર્શ નિવાસી શાળાનાં

આચાર્ય શ્રીમતી કુસુમબહેન ચૌહાણનાં વિશેષ પ્રયત્નોથી શાળામાં અનેકવિધ નવા કાર્યક્રમોનું સતત આયોજન કરવામાં આવી રહ્યું છે. ગત વર્ષથી તેમની ઈચ્છા હતી કે તેમની છાત્રાલયની

વિદ્યાર્થીનીઓ યજ્ઞ કરતા શીખે અને સ્વયં દરરોજ અથવા અઠવાડિયામાં એક દિવસ હવન કરે. અત્રે એ ઉલ્લેખનીય છે કે આદર્શ નિવાસી શાળામાં સમયાંતરે વૈદિક વ્યાખ્યાનો

યોજાતા રહે છે. વૈદિક પરિવાર ગાંધીનગર દ્વારા યજ્ઞ પ્રશિક્ષણ શિબિર બાદ સ્વયં યજ્ઞ કરી શકવા સમર્થ બની ગયેલી વિદ્યાર્થીનીઓને પ્રમાણપત્રો આપી સન્માનિત કરવામાં આવનાર છે.

તપોવન આશ્રમ, દહેરાદુનના આચાર્ય આશિષજીના ગાંધીનગરની વિવિધ શાળા-કોલેજમાં પ્રવચન યોજાયા

ગાંધીનગર ગત તા. ૧૧ તથા ૧૨ ફેબ્રુઆરીના રોજ આર્યજગતના સુપ્રસિદ્ધ વિદ્વાન આચાર્ય આશિષજી (તપોવન આશ્રમ, દહેરાદુન)ના પ્રવચનનો કાર્યક્રમ ગાંધીનગર ખાતેની સ્કૂલ-કોલેજો તથા નિવાસી શાળામાં રાખવામાં આવ્યો હતો.

આચાર્ય જ્ઞાનેશ્વરજી ૯ દિવસના ખાડી દેશોના પ્રવાસે

રોજડ આચાર્ય જ્ઞાનેશ્વરજી ૨૩ ફેબ્રુઆરી ૨૦૧૬ના રોજ વૈદિક ધર્મના પ્રચાર-પ્રસાર માટે ખાડી દેશોની યાત્રા ઉપર નીકળી ચૂક્યા છે. આ તેમની ૨૩મી વિદેશ યાત્રા છે.

ખાડીના વિવિધ દેશોમાં તેઓને આર્યસજજનોના પારિવારિક સત્સંગ તથા ઉપદેશ માટે ત્યાંના આર્યસજજનોએ આમંત્રિત કર્યા છે. નવ દિવસની તેમની આ યાત્રા દરમિયાન આચાર્ય

જ્ઞાનેશ્વરજી ત્યાંની અનુકૂળતા પ્રમાણે ઉપદેશ, પ્રવચન, અધ્યાપન, તથા શંકા-સમાધાન કરશે તથા સાહિત્ય વિતરણ પણ કરશે.

આર્યસમાજ, ગાંધીનગર ખાતે ઋષિબોધ ઉત્સવ તથા અભિનંદન સમારોહ યોજાશે

ગાંધીનગર આર્યસમાજ મંદિર, સેક્ટર - ૨૪, ગાંધીનગર ખાતે આગામી તા. ૦૬-૦૩-૨૦૧૬ના રવિવારના રોજ સવારે ૮:૦૦ થી ૧૦:૧૫ સુધી ઋષિ બોધ ઉત્સવની ઉજવણી પૂ. સ્વામી વિવેકાનંદજીની અધ્યક્ષતામાં કરવામાં આવશે. આ કાર્યક્રમમાં સર્વ કાર્યકર્મની શરૂઆતમાં સવારે ૮:૦૦ થી ૯:૦૦ યજ્ઞ, ૯:૦૦ થી ૯:૪૫ સ્વામી વિવેકાનંદજીનું મહર્ષિ દયાનંદ

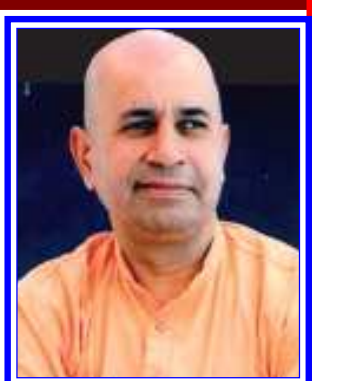
આચાર્યજીના પ્રવચનની શ્રુતવાની શરૂઆત સરકારી આર્ટસ એન્ડ કોમર્સ કોલેજથી કરવામાં આવી હતી. ત્યારબાદ રાત્રિકાલે આર્યસમાજ, ગાંધીનગર ખાતે 'ગૃહસ્થ' વિષય ઉપર તેમણે વક્તવ્ય આપ્યું હતું. તા. ૧૨મી ફેબ્રુઆરીના રોજ પ્રાતઃ સેક્ટર - ૩૦ ખાતે આવેલી હિન્દી વિદ્યાલયમાં તથા શ્રી પટેલ કન્યા વિદ્યાલય સેક્ટર - ૨૩ ખાતે તેમણે બાળકોને પ્રોત્સાહિત કરનારું માર્ગદર્શન આપ્યું હતું. આદર્શ નિવાસી શાળા, સેક્ટર - ૮ ખાતે બાળકો સમક્ષ પ્રશ્નોત્તરીના માધ્યમથી ક્યા પ્રકારે

વ્યક્તિગત વિકાસ કરી પોતાની અનેરી પ્રતિભા ઉભી કરી શકાય તે સમજાવ્યું હતું. ભયથી મુક્ત થઈ, સાહસ કરી પોતાના પ્રશ્નો ક્યા પ્રકારે શિક્ષક સમક્ષ રજૂ કરવા તે જણાવી તેના લાભો દર્શાવ્યા હતા. સમયના સદુપયોગનું જીવનમાં કેટલું મહત્વ છે ? અનુશાસનમાં રહેવાથી શુ લાભ થાય ? જેવા અનેક સવાલોના પ્રત્યુત્તર તેમણે સરળ ભાષામાં ઉપસ્થિત વિદ્યાર્થીઓને સમજાવ્યા હતા. આ ઉપરાંત તેમણે ભણવામાં એકાગ્રતા રાખવા તથા હકારાત્મક વિચારો કરી પોતાનામાં આત્મવિશ્વાસ ઉભો કરવાની પ્રેરણા પણ આપી હતી.

સ્વામી વિવેકાનંદજી આગામી તા. ૧૭ થી ૨૭ માર્ચ સુધી વૈદિક ધર્મના પ્રચારાર્થે દુબઈ જશે

રોજડ, દર્શનયોગ મહાવિદ્યાલય, રોજડના નિદેશક પૂ. સ્વામી વિવેકાનંદજી પરિવ્રાજકજી સમગ્ર ભારતભરમાં વૈદિક ધર્મના પ્રચાર-પ્રસારમાં વ્યસ્ત રહે છે.

અનેક આર્ય મહાનુભાવોના નિમંત્રણને માન આપીને સ્વામી વિવેકાનંદ પરિવ્રાજકજી આગામી તા. ૧૭ મી માર્ચ ૨૦૧૬ થી ૨૭ મી માર્ચ, ૨૦૧૬ સુધી વૈદિક ધર્મના પ્રચાર પ્રસાર માટે દુબઈ જશે.

પોતાની આ યાત્રા દરમિયાન સ્વામીજી દુબઈ ખાતે અનેકો પ્રવચન આપશે તથા શંકા-સમાધાનના કાર્યક્રમોમાં શંકાઓની સમાધાન કરશે.

યજ્ઞ કરને કી ઇચ્છા રચને વાલે કિન્તુ ન કર સકને વાલોં કો લિયે

અમૃતપૂર્વ યોજના

વારંમ : ૨૦ ગાંત્ર : ૨૦૧૬, રવિવાર

વાનપ્રસ્થ સાધક આશ્રમ

રોજડ, ગુજરાત

યજ્ઞ કરને કી ઇચ્છા રચને વાલે કિન્તુ ન કર સકને વાલોં કો લિયે એક અમૃતપૂર્વ યોજના

જિન ધાર્મિક સજ્જનો કી અગ્નિહોત્ર (યજ્ઞ-હોમ) કે પ્રતિ શ્રદ્ધા હૈ કિન્તુ સમયાભાવ, સ્થાન, સાધન કી કમી યા અન્ય પ્રકાર કી અવગણના કે ન હોને કે કારણ વાસ્તે હુઇ મી અપને ઘર મેં યજ્ઞ કર નહીં પાતે હૈં ઉમકે લિયે વાનપ્રસ્થ સાધક આશ્રમ કે અગ્નિહોત્ર કેન્દ્ર મેં એક નવું યોજના બનાઈ ગઈ હૈં.

યજ્ઞ પ્રેમી સજ્જન પ્રતિદિન અપને ઘર મેં યજ્ઞ ન કર પાને સે દૈનિક યજ્ઞ કી વ્યવસ્થા રાશિ વાનપ્રસ્થ સાધક આશ્રમ મેં દાન કરકે ગુલ્ચ પુણ્ય અર્જન કર સકતે હૈં. ઇસ અનુદાન કી રાશિ સે પ્રતિદિન પ્રાતઃકાલ સે સાંચકાલ પર્વત અગ્નિ (લગાતાર) યજ્ઞ હોતા રહેગા. સહયોગ કી રાશિ દો પ્રકાર સે નિર્ધારિત કી ગઈ હૈં.

- (૧) એક વ્યક્તિ કા એક સમય યજ્ઞ કરને કો લિયે 50 ગામ ધી, 100 ગામ સામગ્રી ઓર 1 કિલો સમિધા કા વ્યય અનુમાનત: 50 રૂ. હોતા હૈં, એક માસ કા 1500 રૂ. હોતા હૈં ઓર વર્ષ ભર કા 18,000 રૂ. હોતા હૈં.
- (૨) એક વ્યક્તિ કા એક સમય યજ્ઞ કરને કો લિયે 30 ગામ ધી, 50 ગામ સામગ્રી, 500 ગામ સમિધા કા વ્યય અનુમાનત: 30 રૂ. હોતા હૈં, માસ કા 900 રૂ. હોતા હૈં ઓર વર્ષ ભર કા 10,800 રૂ. હોતા હૈં.

જિતને અધિક સહયોગી સદસ્ય હોંને ઉમકે અનુસાર હી હમ અધિક માત્રા મેં ધી, સામગ્રી ઓર સમિધાઓં કા ઉપયોગ કરેંગે. યજ્ઞ કેન્દ્ર મેં સૂર્યોદય સે લેકર સૂર્યાસ્ત તક લગાતાર પુરોહિતોં / પંથિતોં / વ્રહ્મચારિયોં / વાનપ્રસ્થિયોં કે દ્વારા વેદમંત્રોં કા ઉચ્ચારણ કરલે હુઇ ગૌધૃત તથા સામગ્રી કી આદુતિયાં દી જાતી રહેગી. પ્રતિદિન અનુમાનત: 12 સે 15 કિલો ધી, 20-25 કિલો સામગ્રી ઓર 40 સે 50 કિલો સમિધાઈ લગેગી.

યજ્ઞ યોજના એક અમૃતપૂર્વ હૈં જિસકે માધ્યમ સે ઓર મી અનેક પ્રયોજનોં કો પૂરુ કિયા જા સકેગા, જેસે કિ કિસી કા જનમ દિવસ હો, વિવાહ કી તિથિ હો અથવા અન્ય કોઈ મી શુભ પ્રસંગ હો તો દિન મેં કમી મી સહયોગી મહાનુભાવ સાક્ષાત્ ઉપસ્થિત હોકર અપની આદુતિ મી દે સકેંગે.

યજ્ઞ કી વિશેષતાઈ

- પ્રત્યેક દાતા કે નામ સે પ્રતિદિન ધી તથા સામગ્રી સે 16 આદુતિયાં દી જાયેગી.
- ગાય કે શુદ્ધ ધી કા પ્રયોગ હોગા.
- આશ્રમ મેં હી શ્રેષ્ઠ સ્તર કી મધુર, સુગંધિત, રોગ નાશક ઓર પુષ્ટિકારક પદાર્થોં સે સામગ્રી કા નિર્માણ હોગા.
- પીપલ, વડ, આમ આદિ ઉત્તમ સ્તર કી સમિધાઓં કા પ્રયોગ હોગા.
- સૂર્યોદય સે યજ્ઞ પ્રારંભ હોગા ઓર સૂર્યાસ્ત તક લગાતાર ચલતા રહેગા.
- યજ્ઞ હેતુ બહુમાલી (Multi Stories) હવનકુંડ કા પ્રયોગ કિયા જાયેગા. (ઉપર કે તલ મેં સમિધાઈ, દૂસરે તલ મેં અંગારે, તૈસરે તલ મેં રાશ. હોગી)
- વેદ મંત્રોં કા ઉચ્ચારણ કરને કો લિયે યોગ્ય પંઢિતોં કી વ્યવસ્થા કી જાણગી જો સતત 12/13 ઘંટોં તક વેદ મંત્રોં કા પાઠ કરેંગે.
- દાન દાતા આશ્રમ મેં કમી મી, કિરી મી દિન સાક્ષાત્ ઉપસ્થિત હોકર આદુતિ દે સકેંગે.
- સહયોગી અપને સાય મેં અપને પારિવારિકજનોં, મિત્રોં, સન્નિધિયોં કો મી લા સકેંગે.
- સહયોગી સદસ્ય અપની સહાયતા રાશિ વાર્ષિક, અર્ધવાર્ષિક, ત્રૈમાસિક, માસિક મી દે સકેંગે.
- સહયોગિયોં કે નામ યજ્ઞશાલા મેં લગી સૂચી મેં લિખે ગયે હૈં.

ઇસ વિષય મેં અધિક જ્ઞાનકરી કો લિયે નિમ્ન પતે પર વપવ્યવહાર કરે અથવા ઈમેલ કરે.

વ્યવસ્થાપક
વાનપ્રસ્થ સાધક આશ્રમ
આર્યવન, રોજડ, પંજા. સાગપુર, જિ. સાબરકાંઠા (ગુજરાત) ૩૮૩૩૦૭
દુરભાષ : (૦૨૨૭૦) ૨૮૭૪૧૭, ૨૯૧૫૫૫, ૯૪૨૭૦૫૯૫૫૦
E-mail : vaanaprasthahojad@gmail.com • Website : www.vaanaprasthahojad.org

વિશ્વ મેં પ્રથમ વાર અમૃતપૂર્વ અગ્નિહોત્ર પ્રશિક્ષણ કેન્દ્ર

- એક હી દિન માત્ર દો-ત્રીન ઘંટોં મેં જિહાડ મહાનુભાવોં કો યજ્ઞ કી સમ્પૂર્ણ પ્રક્રિયા કા પરિજ્ઞાન કરા કર ઉમકે સ્વતઃ અપને ઘર મેં યજ્ઞ કરને મેં સમર્થ બનાયા જાયેગા.
- ઇસ કેન્દ્ર મેં અનેક વાતુઓં કે અનેક અવાક-પ્રકાર કો યજ્ઞ કુળોં, મિન્ન વસ્તુઓં મેં પ્રવૃત્ત હોનેવાલી અનેક પ્રકાર કી સન્નિધાઓં તથા હવન સામગ્રી મેં પ્રવૃત્ત હોનેવાલી સૈકાઈ જડીબુટિયોં, ઔષધિયોં, વનસ્પતિયોં, રસાયનોં આદિ વસ્તુઓં કી પ્રદર્શની લગાઈ ગઈ હૈં.
- અગ્નિહોત્ર પ્રશિક્ષણ સે સન્નિધિત આપે ઘંટોં કા એક ઘનશિખ (કેન્ડુમેન્ટરી પિન્ડ) દિહાઈ જાતી હૈં. જિરામં મંત્રોં કે શુદ્ધ ઉચ્ચારણ કે સાચ-સાચ આશ્રમ, અંગસ્પર્શ, સમિધા વચન, જાલ સિંચન, હવ્ય પ્રદાન આદિ ક્રિયાઓં કા ક્રિયાત્મક પરિજ્ઞાન કરાયા જાતા હૈં.
- પર્યાવરણ પ્રદૂષણ કો યજ્ઞ કી વૈજ્ઞાનિક રસાયણિક પ્રક્રિયા સે કેસે દૂર કિયા જાતા હૈં, સાચ હી ધાતાવસ્તુ કો રોગોં કે વીલાનુઓં સે મુક્ત કરકે ઉસે શુદ્ધ વ સુગંધિત કેસે બનાયા જાતા હૈં, ફસલોં મી જાનકારી દી જાતી હૈં.
- વિશ્વ કે વિશિષ્ટ દેહોં મેં વૈજ્ઞાનિકોં, રસાયણવિદોં ઓર બુદ્ધિજીવીયોં કે દ્વારા અગ્નિહોત્ર કે વિષય મેં કિયે ગયે પરીક્ષણ, પરિણામોં તથા પ્રશ્નોં કી જાનકારી દી જાતી હૈં.
- અગ્નિહોત્ર કરને હેતુ પ્રયોગ મેં આવેવાલે વિશિષ્ટ અવાક-પ્રકાર કે યજ્ઞ કુળોં, સમિધાઓં, સમિધિયોં, પૂત આદિ સમસ્ત વસ્તુઓં કો અલ્પ મૂલ્ય મેં ઉપલબ્ધ કરાયા જાતા હૈં.
- ક્રિયારૂપ મેં અગ્નિહોત્ર કરને હેતુ સી.ડી., ડી.વી.ડી. તથા યજ્ઞ સે સન્નિધિત ઉપલબ્ધ હોનેવાલી શંકાઓં, નિશ્ણાસાઓં સે સન્નિધિત પુસ્તક-પુસ્તિકાઓં ઉપલબ્ધ કરાવી જાતી હૈં.
- પ્રતિદિન ક્રિયાત્મક અગ્નિહોત્ર પ્રશિક્ષણ કેન્દ્ર મેં જો યજ્ઞ વેદિયોં પર ૩૬ પરિવર્તોં કો એક સાચ યજ્ઞ પ્રશિક્ષણ દિયા જા સકેગા. એક દિન મેં ત્રીન-ત્રીન સમયે કા મી આયોજન કિયા જાયેગા. ઇસ પ્રકાર એક માસ મેં સૈકાઈ તથા એક વર્ષ મેં હજારોં કી સંખ્યા મેં યાજ્ઞિક પરિવર્તોં કા નિર્માણ કિયા જા સકેગા.
- ઇસ કેન્દ્ર કે માધ્યમ સે સમય-સમય પર યજ્ઞ પટ્ટપટા કે પ્રવાહ-પ્રસાર ઇવં વિચાર હેતુ યાજ્ઞિક પરિવાર સમ્મેલનોં કા આયોજન કિયા જાયેગા. સાચ હી ક્રિયાત્મક યજ્ઞ પ્રશિક્ષણ કી જાનકારી દે કરકે યજ્ઞ પ્રશિક્ષકોં કો મી તૈયાર કિયા જાયેગા.
- પ્રશિક્ષણાર્થિયોં કે લિયે અગ્નિહોત્ર કેન્દ્ર મેં શુદ્ધ સાંસ્કૃતિક અભ્યાસ કી વ્યવસ્થા હોગી.
- કેન્દ્ર કા ઉદ્ઘાટન વિધિવત્ સાર્વજનિક રૂપ મેં વિશાલ સ્તર પર સુસમ્પન્ન હો ગયા હૈં.

આચ્છાદ્ય ચાર્ચવિત્ત્વા ચ શ્રુતિશીલવત્તે સ્વયમ્ ।
આહ્ય દાન કન્યાના ત્રાહો ધર્મઃ પ્રકીર્તિતઃ ॥

મનુસ્મૃતિ ૨૭ (૧૩)

કન્યાને યોગ્ય સુશીલ, વિદ્વાન પુરુષનો સત્કાર કરીને, કન્યાને વસ્ત્રાદિથી અલંકૃત કરીને (શણગારીને) ઉત્તમ પુરુષને બોલાવીને અર્થાત્ જેને કન્યાએ પસંદ પણ કરેલ હોય તેને કન્યા આપવી = પરણાવવી. આ ‘બ્રાત્ર વિવાહ’ કહેવાય છે.

તંગી સ્થાનેથી....

જો શિવરાત્રિ ન હોત તો ભારતનું નવજાગરણ કદાચ ન થાત !

ઈતિહાસના સિક્કાને શુષ્ક અને રોમાંચક એમ બે બાજુઓ હોય છે. માત્ર ઘટના અને તવારિખોનો સંગ્રહમાત્ર શુષ્ક બને પરંતુ તેમાં ‘ટર્નિંગ પોઈન્ટ’ બનેલી યોગાનુયોગ આકસ્મિક ઘટનાનો અભ્યાસ કરી વર્ષો લાંબા સમયકલકમાં તેમનું ચાવીરૂપ મહત્વ જુઓ તો ઈતિહાસ ખૂબ જ રસપ્રદ અને રોમાંચક બને. વિશ્વમાં બહુ મામૂલી લાગતી ‘જો’ અને ‘તો’ ની એવી અનેક ઘટનાઓ થઈ છે કે જેમણે સંસારના ઈતિહાસ અને ભૂગોળને બદલી નાખ્યો.

જો મોહનદાસ કરમચંદ ગાંધી નામના સૂટેડ બૂટેડ વાણિયાને દક્ષિણ આફ્રિકામાં ડર્બન અને પ્રિટોરિયા વચ્ચે રંગભેદનો કડવો અનુભવ ન થયો હોત તો કદાચ સંસારને ‘મહાત્મા ગાંધી’ નામનું પાત્ર ન મળ્યું હોત. સોળમી સદીમાં ભારતના મરી પર ઈજારો ધરાવનારા ડચ સોદાગરો એ જો અંગ્રેજોને વેચાનાર મરી પર માત્ર પાંચ શિલિંગનો વધારો ન કર્યો હોત તો તેમનો ઈજારો તોડવા માટે ઈસ્ટ ઈન્ડિયા કંપનીનું સર્જન ન થાત. જો ઈસ્ટ ઈન્ડિયા કંપનીનો રોબર્ટ ક્લાઈવ નામનો તુમાખી, મહત્વાકાંક્ષી તથા આક્રમક ગોરો ન હોત તો ભારતમાં બ્રિટિશ સામ્રાજ્યનો અને ૧૯૦ વર્ષ લાંબી ગુલામીનો પાયો ન નંખાત.

તે જ રીતે જો ટંકારાના મૂલશંકરે શિવરાત્રિ નું વ્રત ન રાખ્યું હોત તો કદાચ મૂર્તિપૂજાના મૂળીયા વધુ સુદૃઢ, સર્વવ્યાપી અને સ્થાયી બની ગયા હોત. મહર્ષિ દયાનંદ સરસ્વતીજીએ ધર્મ અને સમાજના ક્ષેત્રમાં જે સર્વાંગિણ સુધારકાર્ય કર્યું તેમાં મૂર્તિપૂજાનો વિરોધ અને સત્ય વૈદિક ઉપાસના પદ્ધતિની સ્થાપના મુખ્ય છે. આજ બાબત તેમને ભારતના મહાપુરુષો અને ધર્મચાર્યોની વચ્ચે એક અલગ અદ્વિતીય આસન પર સ્થાપિત કરે છે. દેશના લગભગ બધાજ ધર્માચાર્યોએ કોઈને કોઈ સ્વરૂપે મૂર્તિપૂજા સાથે સંધિ કરી છે. મહાત્મા કબીર અને ગુરુ નાનકરેવે એકેશ્વરવાદનો પ્રચાર કર્યો હોવા છતાં તેમના અનુયાયીઓએ અવતારવાદ અને મૂર્તિપૂજાનો સ્વીકાર કરીને તે તે પંથો ને પૌરાણિકતાની મલીનતાથી રંગી દિધા. પ્રાચીન વિશ્વગુરુ આર્યજાતિને ગૌરવહીન અને ગુલામ બનાવવામાં મૂર્તિપૂજાનો ખૂબ મોટો ફાળો રહ્યો છે. મૂર્તિપૂજા અને તેની સાથે જોડાયેલા અનિષ્ટોએ વ્યક્તિને આધ્યાત્મિકની બદલે સંપૂર્ણ રીતે બાહ્ય જડ વસ્તુઓનો આશ્રિત બનાવ્યો. ઈશ્વરભક્તિ, વૈરાગ્ય, પરોપકાર, એકતા, શુદ્ધતા, ચિત્તની એકાગ્રતા, સાહસ વગેરેને સ્થાને બાહ્યઉપચાર, કર્મકાંડ, તીલક-માળા, દિનવિશેષમાં ખાદ્યવિશેષનું સેવન, વિચિત્ર અને ભિન્ન ભિન્ન ઉપાસના પદ્ધતિ, કાલ્પનિક અને અસંભવ અવતારો અને માન્યતાઓ, ભાગ્યભરોસે બેસી રહેવું, નિર્વીર્યતા, સ્વાર્થ, છળ-કપટ વગેરેના પ્રચારના મૂળમાં મૂર્તિપૂજા જ રહેલી છે. મૂર્તિપૂજાના પાપે આજે પણ ભારતીયો, આર્યો કે હિન્દુઓ એક નથી થઈ શકતા, છતાં મૂર્તિપૂજાને જડમૂળથી ઉખાડી ફેંકવી ખૂબ કઠીન છે કેમકે તેની સાથે અસંખ્ય લોકોનો સ્વાર્થ અને આજીવિકા જોડાયેલ છે.

સ્વામી દયાનંદને મૂર્તિપૂજાનું ખંડન છોડી દેવા અનેકવાર ડર કે પ્રલોભનો બતાવાયા હતા કિન્તુ કેમણે ક્યારેય મૂર્તિપૂજાનો વિરોધ કરવાનું છોડ્યું નહીં. કેમ કે તેઓ સમજતા હતા કે આર્યો અને આર્યાવર્તના પતનનું એક મોટું કારણ મૂર્તિપૂજા છે. મૂર્તિપૂજાના પ્રતિવાદમાં સ્વામીજી એટલા નિર્ભય, અને સાહસી હતા કે જે દેવમંદિરમાં જઈને વિશ્રામ કરતા તેમાં સ્થાપિત કાલ્પનિક દેવમૂર્તિનું ખંડન કરવા ઉદ્ધત થઈ જતા. તેમના બધાજ શાસ્ત્રાર્થોમાં મોટેભાગે ‘મૂર્તિપૂજા વેદ વિરુદ્ધ હોવાનું પ્રતિપાદન’ એજ શાસ્ત્રાર્થનો મુખ્ય વિષય રહ્યો છે. મૂર્તિપૂજાની પોકળતા તેમણે માત્ર બાર વર્ષની ઉંમરે જાણી લીધી હતી. શિવરાત્રિની મધ્યરાત્રિએ નિરવ શાંતિમાં નાનકડા ગામના નાનકડા મંદિરમાં બનેલી એ ઘટના આપણે સૌ જાણીએ છીએ. શિવરાત્રિની એ શીતળ અને અંધારીરાત્રિ ભારતમાં નવજાગરણ અને ધાર્મિકાંતિનું નવપ્રભાત લાવનારી બની રહી હતી અને સાચા અર્થમાં શિવ = કલ્યાણકારી રાત્રી બની ગઈ.

મૂર્તિઓ કેવળ કાલ્પનિક મનઘડંત અને માનવનિર્મિત છે

હિરણ્યગર્ભઃ સમવર્તતાગ્રે ભૂતસ્ય જાતઃ પતિરેક આસીત્ ।

સ દાધાર પૃથિવીં દ્યામુતેમાં કસ્મૈ દેવાય હવિષા વિધેમ ॥

શબ્દાર્થ :- (હિરણ્યગર્ભઃ) તે મહાન પ્રભુ હિરણ્યગર્ભ છે- તેના ગર્ભમાં બ્રહ્માંડના સમસ્ત સૂર્યાદિ લોકલોકાંતર સ્થિત છે. તે (અગ્રે) સૃષ્ટિ સર્જન પૂર્વે જ (સમ+અવર્તત) વિદ્યમાન હતો તથા (ભૂતસ્ય જાતઃ) ઉત્પન્ન થયેલ જગતનો (પતિઃ એક આસીત્) એકલો જ પતિ છે-સ્વામી છે. (સઃ) તે પ્રભુએ પૃથિવી (જન્) અને (હમમ) આ (દ્યામ્) સૂર્યાદિ લોકોને (દાધાર) ધારણ કરેલા છે. તે (કસ્મૈ) સુખસ્વરૂપ-સુખના ભંડાર (દેવાય) આપનારા દાતા દેવની (હવિષા) ગ્રહણ કરવાયોગ્ય આત્મીય પ્રેમની હવિષી (વિધેમ) ભક્તિ વિશેષ કર્યા કરીએ.

સમાજમાં શિક્ષિત, સુસંસ્કૃત તેમજ ગૂંચવાઈ ગયેલો વર્ગ તો મંત્રના આદેશાનુસાર તે પરમપિતા પરમાત્માની ભક્તિવિશેષ દ્વારા જ આરાધના કરે છે, પરંતુ સમાજનો મોટો વર્ગ તો હજુ પણ પૌરાણિક માન્યતાઓમાં જકડાઈ જઈ અન્યાન્ય દેવી-દેવતાઓની પૂજા અર્ચનામાં લાગ્યો રહ્યો છે. આ વર્ગનો તર્ક એ છે કે પરમાત્માને જોઈ તો શકાતો નથી તો પછી તેના અસ્તિત્વને કેવી રીતે સ્વીકારવો ? અન્યાન્ય દેવી-દેવતાઓને તો આપણે તેની મૂર્તિઓમાં પ્રતિબિંબિત કરી શકીએ છીએ. ઉત્તરરૂપે કહીએ તો- દેવી દેવતાઓને કોઈએ પ્રત્યક્ષ જોયા નથી. મૂર્તિઓ કેવળ કાલ્પનિક મનઘડંત માનવનિર્મિત છે. તેમાં શ્રદ્ધા જગાવવી અને તેના આશીર્વાદથી મોક્ષની પ્રાપ્તિની અભિલાષા કરવી કેવળ દિવાસ્વપ્ન જ છે. ભ્રામિક માન્યતાઓમાં બંધાયેલો આ જનસમુદાય આ કાલ્પનિક દેવી-દેવતાઓની મૂર્તિઓની સામે નતમસ્તક થવા દૂર્ગમ માર્ગોથી લાંબી લાંબી કષ્ટદાયક યાત્રાઓ કરી તેના મંદિરો, મઠો, દેવાલયો, ગુફાઓ, દરગાહો આદિમાં ભટકતો રહે છે. તેઓની સામે પોતાના મનની મુરારો માંગે છે. મુરારો-મહેચ્છાઓ પૂરી થવા માટે અર્ચના કરે છે, પરંતુ શું તેઓની મુરારો પૂરી થાય છે ? ના. તો તેઓને મળે છે શું ? ફક્ત ભ્રામિક આત્મ સંતુષ્ટિ. હા, જો કોઈની મુરાર પૂરી થઈ જાય તો તે કેવળ સંયોગ જ સમજવો જોઈએ. હા, તેઓના આ તર્કમાં વજન અવશ્ય છે કે પ્રભુ સામાન્ય જનને ભૌતિક આંખોથી દેખાતો નથી, કારણ કે તે નિરાકાર છે. પરંતુ યોગીઓ સમાધિસ્થ અવસ્થામાં તેનો સાક્ષાત્કાર કરી જ લે છે.

એ પણ સાચું છે કે ગુણોને જોઈ ગુણીનો બોધ થઈ જ જાય છે. પ્રભુરચિત સૃષ્ટિને જોઈ તેના સર્જનહાર જગત ઉત્પાદક પરમપિતા પરમાત્માનો બોધ થઈ જ જાય છે.

ભૌતિક જગતમાં ગગનચુંબી પર્વતમાળાઓ, હિલોળા મારતો સાગર, ભિન્ન ભિન્ન પ્રકારના વૃક્ષો-છોડવાઓ, કલ-કલ વહેતી નદીઓ, ફળ-ફૂલો, કંદમૂળ, વિવિધ વનસ્પતિઓ, એક જ દાણાથી અસંખ્ય ઉત્પન્ન થતાં દાણાઓ, એક જ પ્રકારના છોડ ઉપર ખિલતા જુદી જુદી જાતના રંગબેરંગી ફૂલો વગેરેને

મહર્ષિ દયાનંદના જન્મગામ અંગે ભ્રાન્તિ નિવારણ

ગત દિવસોમાં કોઈએ ગેર સમજથી અને પૂરતી જાણકારી મેળવ્યા વિના મહર્ષિ દયાનંદ (મૂળશંકર)નું જન્મ ગામ ‘જીવાપર’ છે, એવા અહેવાલો પ્રસિદ્ધ કરાવ્યા છે. જે સત્યથી વેગળા અને ગેરમાર્ગે દોરનારા છે. મહર્ષિ દયાનંદના જન્મગામ અંગેનું શોધકાર્ય મહર્ષિના દેહાવસાન બાદ શરૂ થઈ ગયું હતું. જેમાં પં. લેખરામ અને બાબુ દેવેન્દ્રનાથ મુખોપાધ્યાય મુખ્ય અસપાસનાં ગામોમાં અનેક વખત ભ્રમણ કરીને અનેક બિન્દુઓ ઉપર વિચાર કરી પ્રચુર માત્રામાં માહિતી એકઠી કરી હતી, અને જન્મગામ ટંકારા હોવાનું પ્રમાણિત કર્યું હતું. ત્યારબાદ સન્ ૧૯૨૬માં ટંકારા ખાતે દયાનંદ જન્મ શતાબ્દીનો પાંચ દિવસીય ભવ્ય કાર્યક્રમ યોજાયો હતો. જેમાં આર્યજગતના પ્રસિદ્ધ સંન્યાસીઓ, સ્વામી શ્રદ્ધાનંદ, મહાત્મા નારાયણ સ્વામી, સ્વામી શંકરાનંદ તથા વિદ્વાનો અને નેતાઓ પં. મહારાણી શંકર શર્મા, રાજરત્ન મહાત્મા આત્મારામ અમૃતસરી, પં. અયોધ્યા પ્રસાદજી, મોરબીના મહારાજા લખીરસિંહજી, વીરપુર ઠાકોર શ્રી હમીરસિંહજી વગેરે નામાંકિત મહાનુભાવો ઉપસ્થિત હતા. તેમાં મહર્ષિજી (મૂળશંકર)ના બાળસખા ઈબ્રાહીમે ઉપસ્થિત થઈને પોતાના સંસ્મરણો વર્ણવ્યા હતા અને મૂળશંકરના જન્મગામ ટંકારાની પૃષ્ઠિ કરી હતી. તેમજ મહર્ષિજીના બહેન પ્રમભાઈનાં ત્રીજા પેઢી સંતાન શ્રી પોપટલાલે ઉપસ્થિત મહાનુભાવો સમક્ષ મહર્ષિનું જન્મગામ ટંકારા હોવાનું અને મહર્ષિનું જન્મગૃહ પોતાના પાસે હોવાના તથા જે શિવમંદિર

બનાવનાર કોણ ? હા તે જ પરમપિતા પરમાત્મા. પ્રાણી જગતમાં તે અસંખ્ય યોનિઓ કે જેના અલગ અલગ પ્રકારના શરીરો અને તેની શારીરિક ક્ષમતાનો શિલ્પકાર કોણ ? નર-માદાનો ભેદ સર્જનાર કોણ ? વિશ્વના કરોડો-અરબોનો ચહેરા એકબીજાથી બિલકુલ મળતા આવતા નથી, તેઓના અંગૂઠા-આંગળીઓના નિશાન પણ એકસરખા હોતા નથી, આ વ્યવસ્થા સ્થાપિત કરનાર કોણ ? ચિંતન કરો- આપણા શરીરના વિભિન્ન તંત્રોની વિલક્ષણ કાર્યક્ષમતા કોણે નિર્ધારિત કરી છે ? આપણી અને ઈંછિક શરીરવૃત્તિક ક્રિયાઓ જેમકે શ્વસન, રક્ત સંચરણ, પાચન, ઉત્સર્જન, પ્રજનન, સંવેદન, અંતઃશ્રાવી ગ્રંથિઓ આદિની સ્વતઃ થતી ક્રિયાઓ કે જે આપણી ઔચ્છિક નિયંત્રણથી પરે છે તેનાં નિર્માણકર્તા-અધ્યક્ષ કોણ ? ઉત્તર સ્પષ્ટ છે કે આ બધું તે પરમપિતા પરમાત્મા દ્વારા જ નિર્મિત થયેલ છે. તેની જ

કલાકૃતિઓ, ગુણોને જોઈ ગુણી જીવાત્મા પ્રભુના અસ્તિત્વનો બોધ સુગમતાથી કરી શકે છે.

પ્રભુ સર્વશ્રેષ્ઠ વૈજ્ઞાનિક છે. તેની બધી કૃતિઓ વિજ્ઞાનના આધાર પર જ અવસ્થિત છે. માનવ તો જે નિયમોથી અનજાણ હતો તેને શોધી જાણી શકે છે અને જાણી રહ્યો છે. આજદિન પર્યન્ત જેટલી શોધ તે કરી ચૂક્યો છે તેનાથી આશ્ચર્યચકિત થઈ ફૂતફૂત્ય થઈ ગયો છે અને તેના અસ્તિત્વથી આશ્ચર્ય થઈ રહ્યો છે. જ્વલનશીલ હાઈડ્રોજન અને બાળનાર ઓક્સીજનના પરમાણુ ૨ : ૧ ના પરિમાણમાં મળી શીતળ જળ બની જાય છે આ તથ્યની શોધમાં આધુનિક વૈજ્ઞાનિક પ્રભુની વૈજ્ઞાનિક વિલક્ષણતા સામે ઝૂકી જાય છે.

પ્રભુ સ્વરૂપમાં મહાન છે, અર્થાત્ તે હિરણ્યગર્ભ છે. સૂર્યાદિ સમસ્ત બ્રહ્માંડીય પિંડો અને પદાર્થોને પોતાના ગર્ભમાં ધારણ કરેલ છે. બ્રહ્માંડ કેટલું વિશાળ છે તેનું અનુમાન આપણે એ જ તથ્યથી લગાવી શકીએ કે જેમાં એક ખરબ આકાશગંગાઓ છે અને તે પ્રત્યેક અકાશગંગામાં એક ખરબ સૂર્યો તથા તેના સૌર મંડળો છે. આ પ્રત્યેક સૂર્ય એટલા બધા વિશાળ છે કે જે આપણા સૂર્ય અને તેના સૌર મંડળ તો સમુદ્રમાં પડેલ નાના દડા સમાન છે. નાના દડા સમાન હોવા છતાં તેનો આકાર એટલો બધો મોટો છે કે તેનાથી દૂરસ્થ ગ્રહ ‘યમ’ સૂર્યથી ૩ ખરબ, ૬૭ કરોડ, ૯૦ લાખ માઈલની દૂરી પર છે અને તેને સૂર્યને એક ચક્રકર લગાવતા પૂરા ૨૪૮ વર્ષ લાગે છે. આટલું વિશાળ સૌરમંડળ પણ એક નાના દડા સમાન છે તો અન્ય આનાથી પણ ઘણા મોટા સૌર મંડળો મળીને કેટલું વિશાળ બ્રહ્માંડ રચાતું હશે

(કુબેરનાથ) માં મૂળશંકરે પૂજા કરી હતી તે મંદિરમાં પોતે વંશ પરંપરાગતથી પૂજા કરતા હોવાના પ્રમાણો રજૂ કર્યા હતાં. આ ઉપરાંત આર્યજગતના વિદ્વાનો પં. યુધિષ્ઠિર મીમાંસર, ડૉ. ભવાનીલાલ ભારતીય વગેરેએ ખૂબ પરિશ્રમ કરીને જન્મગામ ટંકારા હોવાનું પ્રમાણિત કર્યું છે. વર્તમાનમાં શ્રી દયાલમુનિ આર્યએ ૫૦ વર્ષસુધી વિવિધ સ્થળોએ ભ્રમણ કરીને ‘ઋષિ કી પ્રારંભિક જીવન’ પુસ્તકની રચના કરેલ છે કે જેનું સંપાદન શ્રી ભાવેશ મેરજાએ અને પ્રકાશન ગુરુકુળ કાંગડીના કુલાધિપતિ ડૉ. રામપ્રકાશ દ્વારા પ્રકાશિત થયેલ છે, તેમાં શ્રી દયાલમુનિએ તાર્કિક હસમુખભાઈ પરમારે જણાવ્યું છે.

આર્યસમાજ, જુનાગઢ દ્વારા બાળમેળામાં ઉદ્યોગ કાર્યનું પ્રશિક્ષણ આપવામાં આવ્યું

જુનાગઢના મેંદરડા તાલુકાના ચિરોડા તથા ગુદાળા ગામે આયોજીત બાલમેળામાં પેપર કટિંગ, ડ્રોઈંગ, માટીના રમકડાંની બનાવટ, પંકચર રિપેરીંગ, કલર પેઈન્ટિંગ વગેરે વિવિધ ઉદ્યોગ કાર્યનું બાળકોને પ્રશિક્ષણ આપવામાં આવ્યું હતું. આ કાર્યક્રમની ભાગીદારી આર્યસમાજ, જુનાગઢના આર્યવીર દળના સંચાલક શ્રી દિપક આર્યએ વિદ્યાર્થીઓને પીરામીડ તથા યોગનું પ્રશિક્ષણ આપ્યું હતું તેમજ વિદ્યાર્થીઓને ઈનામ આપી પ્રોત્સાહિત કરવામાં આવ્યા હતા.

સમાજનો મોટો વર્ગ તો હજુ પણ પૌરાણિક માન્યતાઓમાં જકડાઈ જઈ અન્યાન્ય દેવી-દેવતાઓની પૂજા અર્ચનામાં લાગ્યો રહ્યો છે, આ વર્ગનો તર્ક છે કે પરમાત્માને જોઈ તો શકાતો નથી તો પછી તેના અસ્તિત્વને કેવી રીતે સ્વીકારવો ?

તે તો કેવળ કલ્પનાનો જ વિષય છે. આટલા વિશાળ બ્રહ્માંડને ધારણ કરનાર પ્રભુનું સ્વરૂપ કેટલું વિશાળ છે તેનું અનુમાન શું લગાવી શકાય ?

પ્રભુ જગત ઉત્પાદક છે આથી તે જગતપિતા છે. પિતા પુત્રથી કાળથી મોટો હોય છે, આથી પ્રભુ કાળથી પણ મોટો છે. પ્રભુ જગતપતિ છે- સ્વામી છે. સ્વામી સેવકથી અધિકારમાં મોટો હોય છે આથી પ્રભુ આપણાથી અધિકારમાં પણ મોટો છે.

આથી મંત્ર આદેશ આપી રહ્યો છે કે આવા મહાન સર્વશ્રેષ્ઠ પ્રભુની આપણે ગ્રહણીય સામગ્રી-હવિષી ભક્તિવિશેષ કર્યા કરીએ. પ્રભુની ગ્રહણ કરવાયોગ્ય સામગ્રી તો કેવળ આપણી સ્વતઃ ઉપાર્જિત કરેલ વસ્તુ જ હોઈ શકે, નહીં કે પ્રભુઉત્પાદિત ફળ-ફૂલ, કંદ-મૂળ, ઔષધિ, મેવા, કેસર આદિની. તેની ઉત્પાદિત વસ્તુ તેને જ ભેટ કરવામાં તો સરાસર અપમાન જ કહેવાય ને! તો એવી કઈ વસ્તુ છે જે તેમને ભેટ ધરીએ ? તે છે આપણા મન, વચન અને કર્મની પવિત્રતા તથા આત્મીયપ્રેમ.

આવો આ જ હવિની ભેટ સાથે આપણે પ્રભુને સમર્પિત થઈએ અને તેમનું સાનિધ્ય પ્રાપ્ત કરી આપણું કલ્યાણ કરીએ.

પરોપકાર કર્યા વિના ઈશ્વરની પ્રાપ્તિ થતી નથી

ઈશ્વર ભક્તિના બે માર્ગો ઈશ્વરની ભક્તિ કર્યા વિના, જપ કરવો, સમાધિ લગાવવી. બીજો માર્ગ સમાજ-દેશની રક્ષા કરવી, વ્યવહારમાં ઈશ્વરની આજ્ઞાનું પાલન કરવું પ્રેમથી રહેવું. જો આપણે સમાજ રાષ્ટ્રની રક્ષા ન કરીએ યમ-નિયમનું પાલન ન કરીએ, ઈશ્વરની આજ્ઞાનું પાલન ન કરીએ તો ભક્તિ પૂરી નથી થતી.

આર્યસમાજનાં દસ નિયમ છે તે સમસ્ત મનુષ્ય જાતિને માર્ગ બતાવનાર છે. જે કોઈ આ નિયમોનું પાલન કરે તેનું જીવન સફળ થાય છે પહેલો નિયમ છે તેમાં કીધું છે કે સંસારમાં વિદ્યા અનંત છે, વિદ્યાની કોઈ સીમા નથી. તે અસીમ જ્ઞાન-વિજ્ઞાન ઈશ્વરમાં રહે છે. જે પદાર્થ વિદ્યાથી જાણી શકાય છે કીડીથી લઈ સૂર્ય, ચંદ્ર તે બધાને બનાવનાર ઈશ્વર છે. જે કાંઈ ભૌતિક વૈજ્ઞાનિક આવિષ્કાર કરે છે તે ઈશ્વરની સહાયતા વિના ન થઈ શકે. આદિસૃષ્ટિમાં ઈશ્વરે વેદજ્ઞાન આપ્યું અને પરંપરાથી પછી આ જ્ઞાન લોકોને મળ્યું જ્યારે વ્યક્તિ જાણી લે છે કે આદિમૂળ ઈશ્વર છે તો તે દાની બની જાય છે. કારણ બધું ઈશ્વરનું માને છે. પોતાનું નહીં બધું ઈશ્વરનું માને છે. મહાભારતમાં કથા આવે છે. મમ ઈતિ અક્ષર દયં બન્ધન ત્રયં મોક્ષ કારણમ્. આ ભૂમિ, સોના, ઘન વગેરે મારું છે એ બંધનનું કારણ છે તો આપ બંધન ઇચ્છો છો કે મોક્ષ ? સમસ્ત દુઃખોથી છુટી નિત્ય આનંદ પ્રાપ્ત કરવો તે મોક્ષ. બધા લોકો સુખ ઇચ્છે છે

દયાનંદ ટાઈમ્સ પાક્ષિક

આપ આપના કાર્યક્રમોની પ્રેસનોટ તથા ફોટોગ્રાફ ઈ-મેઈલથી પણ મોકલાવી શકો છો.....

E-mail

dayanandtimes@gmail.com
agnipathgnr@gmail.com

શુભેચ્છક વાર્ષિક લવાજમ :

રૂ. ૨૦૦/-

મનીઓર્ડર મોકલવાનું સરનામું

: કાર્યાલય :

૭૯૧/ડી/૩, પંચશીલ પાર્ક,
સેક્ટર-૨૧,
ગાંધીનગર-૩૮૨૦૨૧.
મો. - ૯૪૨૮૪-૨૨૨૮૬

શિવરાત્રિ પર્વે પુણ્ય સંસ્મરણ

પુનઃજાગરણના અગ્રદૂત મહર્ષિ દયાનંદ સરસ્વતી

લખનૌ સ્થિત ગાંધી ભવનમાં સાર્વદેશિક આર્ય મહાસંમેલનના ઉદ્ઘાટન સમયે દેશના વડાપ્રધાન શ્રી અટલ બિહારી વાજપેયીએ કહ્યું “મને ગર્વ છે કે હું આજે જે પણ કંઈક છું તે આર્યસમાજના કારણે છું. હું આર્યસમાજની ગોદમાં મોટો થયો છું. મેં ભાષણકળા પણ આર્યસમાજ પાસેથી શીખી છે. મહર્ષિ દયાનંદ ભારત પુનર્જાગરણના અગ્રદૂત હતા. મહર્ષિએ આપણને હજારો વર્ષોની પરાધીનતામાંથી મુક્ત થવાનો રસ્તો બતાવ્યો અને તે જ રસ્તા પર ચાલીને આપણો દેશ આઝાદ થયો.”

પ્રો. મૈક્સમૂલર અનુસાર “સ્વામી દયાનંદ એક વિદ્વાન હતા, તેમના નિયમોનો પાયો ઈશ્વરકૃત વેદ હતો, તેમને વેદ કંઠસ્થ હતા, તેમના મન-મસ્તિષ્કમાં વેદો હતાં. મહર્ષિદયાનંદની પ્રશંસા કરતા શ્રી અરવિંદે કહ્યું છે કે “આપણી સામે મહાપુરુષોરૂપી ઘણા બધા શિખરોવાળી પર્વતમાળા છે, તેમાં એક શિખર સૌથી ઊંચું અને સ્પષ્ટ સૌથી અલગ જોવા મળે છે, આ પ્રકારની દયાનંદની છાપ મારા મન પર પડેલી છે.” આગળ તેઓ લખે છે “સ્વામી તો ઘણા બધા હોય છે, પરંતુ દયાનંદ તો બસ દયાનંદ જ હતા. તેની આગળ સ્વામી લગાવવું જાણે એમ કહેવાશે કે શૈક્ષપિયરની આગળ મિસ્ટર લગાવવું-મિ.શૈક્ષપિયર.” તેમના મતે ‘દયાનંદ’ ની આગળ સ્વામી લગાવવું દયાનંદનું અવમૂલ્યન કરવા સમાન છે. આનાથી સ્વામી શબ્દની પ્રતિષ્ઠા વધે છે, દયાનંદની નહિ.

દેશના રાષ્ટ્રપિતા મહાત્મા ગાંધીએ પણ અસ્પૃશ્યતા દૂર કરવાનો પાઠ સ્વામી દયાનંદ પાસેથી જ શીખ્યો હતો. ઋષિનું કાર્ય સાર્વભૌમિક, સાર્વજનિક તથા માનવમાત્ર માટે હતું. કોઈપણ ક્ષેત્ર એવું ન હતું જેના પર ઋષિની દષ્ટિ ગઈ ન હોય અને તેમણે સારાય વિશ્વનું માર્ગદર્શન કર્યું ન હોય.

મહર્ષિ દયાનંદની શ્રેષ્ઠ દેશ છે “ધર્મના વાસ્તવિક સ્વરૂપનું ઉદ્ઘાટન”. સ્વામીજીથી પૂર્વ ધર્મ શબ્દને અતિસંકુચિત તેમજ સાંપ્રદાયિક સમજવામાં આવતો હતો. બાહ્ય ચિહ્ન ધારણ, નામસ્મરણ, નદીઓમાં સ્નાન, કોઈ વિશેષ તીર્થયાત્રા કે કોઈને વિશેષ અવતાર માની તેમાં અતૂટ શ્રદ્ધા, દેવી-દેવતાઓને બલિ ચઢાવવી, છૂત-અછૂત આ બધામાં ધર્મને અતિસંકુચિત બનાવી દેવામા આવ્યો હતો.. મહર્ષિજીએ ધર્મના વાસ્તવિક સ્વરૂપ ઉપર જામેલા આ બાહ્યાડમ્બરો તેમજ દાનવીય પ્રવૃત્તિઓ કે જે માનવને માનવનો શત્રુ બનાવી રહી હતી તેને ઉખાડી ફેંકવા માટે પ્રયાસ

સંસારમાં નિઃસ્વાર્થી જીવાત્માનું અસ્તિત્વ જ નથી

આપણે આ એક સિદ્ધાંતને માનીને ચાલીએ છીએ કે સામી વ્યક્તિ ભલે મે તેટલી આપણી ઘનિષ્ઠ કેમ ન હોય, તો પણ એ સંભવ નથી કે જેવા આપણે છીએ, તેવા વિચાર તે આપણા માટે કરે. આપણે ધાર્મિક છીએ, તેથી તે આપણને ધાર્મિક જ કહે, એવું જરૂરી નથી. તે અધાર્મિક કહી શકે છે. આપણે નિઃસ્વાર્ય ભાવનાથી કાર્ય કરીએ છીએ અને તે વ્યક્તિ આપણને નિઃસ્વાર્થી ન માને અને સ્વાર્થી માની શકે છે. આપણે સત્યવાદી છીએ, પરંતુ એ જરૂરી નથી કે તે આપણને સત્યવાદી માને. તે આપણને જુઠા પણ માની શકે છે. આપણે વિનમ્ર, સરળ છીએ, પંરતુ તે આપણને આ પ્રકારે માને એ આવશ્યક નથી. આ પ્રકારે સર્વોચ્ચ મહત્વપૂર્ણ સિદ્ધાંત આપણે મસ્તિષ્કમાં આ બનાવીને ચાલીએ કે પ્રત્યેક વ્યક્તિ આપણા વિષયમાં જેવા આપણે છીએ, તેવા વિચાર આપણા વિશે રાખે જ. બોલે પણ અને કરે પણ એ જરૂરી નથી. આપણે તેના પ્રતિ દયાની ભાવના રાખીએ, તેના પ્રતિ દયા કરીએ, તેના હિતની ઈચ્છા રાખીએ, પરંતુ તે કહી શકે છે કે નહીં, આ તો મારું અહિત કરી રહ્યો છે, આ અનર્થ કરી રહ્યો છે.

ભૂમિકા : બીજાની સાથે નિઃસ્વાર્થ વ્યવહાર કરનારો નહિ તો કોઈ પેદા થયેલો હતો જ નહી

અને આગળ પણ હશે નહીં, કારણ કેસંસારમાં નિઃસ્વાર્થી જીવાત્માનું અસ્તિત્વ જ નથી. સ્વાર્થ સિદ્ધ થાય ત્યાં સુધી જ પ્રેમ અને મિત્રતા કરવામાં આવે છે. સ્વાર્થ સિદ્ધ કરવા માટે મિત્રને હાનિ પણ પહોંચાડવામાં આવે છે. સર્વત્ર સ્વાર્થની જંજીરોમાં જકડાયેલો માનવી, પોતાની જરૂરિયાત પૂરી કરવા માટે બીજાનો વધ પણ કરે છે. આ વિષયમાં આચાર્યજી પહેલેથી જ તૈયાર કરી રહ્યા છે કે યાદ રાખો...

(૧૮) પોતાના હોય કે પરાયા સૌ કોઈ કોઈપણ સમયે આપણને જાણતા-અજાણતા દુઃખ પહોંચાડશે.

આપ જોઈ શકશો કે કોઈ વ્યક્તિ માટે આપણે તન,મન અને ધનથી સમર્પણની ભાવના સાથે નિઃષ્કામ ભાવથી કાર્ય કરતા હોઈએ છીએ અને પ્રેમયુક્ત કાર્ય એટલા માટે કરીએ છીએ કે જેથી તેની ઉન્નતિ થાય, પ્રગતિ થાય, તેનો વિકાસ થાય, તે દુઃખોથી બચે. આ બધુ કરવા છતાં પણ તે વ્યક્તિ આપણા કાર્યોને લઈને વિચાર કરે છે કે આ વ્યક્તિ સ્વાર્થી છે. મારું કામ કરવા પાછળ તેનું પોતાનું એક લક્ષ્ય છે. આ ઠગાઈ છે. તાત્પર્ય એ છે કે આ આવશ્યક નથી કે આપણે પોતાના મનમાં જે પ્રકારના વિચારો લઈને ચાલીએ છીએ, તેવા જ પ્રકારના વિચારો બીજી વ્યક્તી પણ આપણા વિષયમાં કરે.

કર્યો. તેમણે કહ્યું કે ધર્મ કેવળ પરલોકનું જ નહીં ઈહલોકનું પણ સાધન છે. સ્વામીજીએ સંધ્યા, યજ્ઞ, યજ્ઞોપવિત આદિ પર બળ આપ્યું. સાથોસાથ એમ પણ કહ્યું કે આ બધા જીવનનાં સાધ્ય નથી, પરંતુ જીવનને ઊંચું ઉઠાવવામાં સહાયક છે. જે પોતાનું જીવન યજ્ઞમય અર્થાત્ પરાંપકારમય બનાવતો નથી, જે ઈશ્વરનું નામ તો લે છે, પરંતુ દયા આદિ ઈશ્વરીય ગુણોને જીવનમાં ધારણ કરતો નથી, જે યજ્ઞોપવિત તો પહેરે છે, પરંતુ તેના ત્રણ સૂત્રોનું મહત્વ સમજતો નથી તો તેના માટે આ બધા કર્મકાંડો તેમજ ચિહ્નો વ્યર્થ છે. કેવળ સત્યાચરણથી જ ઈશકૃપા પ્રાપ્ત કરી શકાય છે. ઋષિએ કહ્યું કે કર્મફળભોગ અવશ્ય મળે છે. તોબા કહી દેવાથી કે કન્ફેસ કરી દેવાથી પાપકર્મ કદી માફ થતાં નથી.

સ્વામીજીની સમાજ પ્રત્યે અપ્રતિમ દેશ છે કર્માનુસાર વર્ણવ્યવસ્થા, અંધશ્રદ્ધા નિર્મૂલન, કેવળ વેદસંમત ગ્રંથોની માન્યતા, જીવિત પિતરોનું શ્રાદ્ધ, મૂર્તિપૂજાની નિરર્થકતા, નારીને સમાન દરજ્જો, પ્રાણીમાત્ર માટે દયા જીવિત માતાપિતાની સેવા જ સાચું શ્રાદ્ધ છે. મનુષ્યને જન્મથી નહિ, કર્મથી જાણવો જોઈએ. જો નિમ્નજાતિનો વ્યક્તિ વિદ્વાન અને ગુણવાન હોય તો તે પંડિત છે અને ઉચ્ચજાતિનો વ્યક્તિ દુરાચારી અને અભણ હોય તો તે શૂદ્રની શ્રેણીમાં આવી જાય છે. આદિકવિ વાલ્મીકિ અને બાબાસાહેબ આંબેડકર આનું ઉદાહરણ છે.

મહર્ષિજીએ નારી પર ખૂબ ઉપકારો કરેલ છે જેને શબ્દાવલિ દ્વારા બાંધી ન શકાય. પ્રાચીનકાળમાં નારીનું સ્થાન ખૂબ ઉંચું હતું. ગાગર્ગી, મૈત્રેયી, સુલભા, લોપામુદ્રા આદિ નારીઓ પ્રકાંડ પંડિતાઓ હતી. યજ્ઞાદિ કર્મોમાં નારીનું સ્થાન એટલું બધું મહત્વપૂર્ણ હતું કે તેના વિના યજ્ઞાદિ કર્મની પૂર્તિ ગણવામાં આવતી નહોતી. પરંતુ મધ્યકાળમાં જ્યારે વેદોનો પ્રચાર વિલુપ્ત થયો ત્યારે સ્ત્રીની સ્થિતિ અત્યન્ત દયનીય બની. મધ્યવર્તી આચાર્યોએ નારી જાતિ સાથે ઘોર અન્યાય કર્યો. તેઓએ નારીને શિક્ષાથી વંચિત કરી દીધી અને તેને પુરુષની ઈચ્છાપૂર્તિનું સાધન સમજવામાં આવી. આચાર્ય શંકર જે બધાને બ્રહ્મ સમજતા હતા તેમણે તો નારીને ‘નરકનું દાર’ બતાવી તેના પર બિહુલ અન્યાય કર્યો. પુરાણોમાં પણ અનેક જગ્યાએ તેની નિંદા કરવામાં આવી. ગોસ્વામી તુલસીદાસે “ઢોલ ગંવાર શુદ્ર પશુ નારી, ચે સબ તાડન કે અધિકારી” તથા “અવગુણ આઠ સદા ઉર રહ હી” કહી તેની પ્રતાડના કરી. ભારતીય જનતા આવા અનેક ધાર્મિક

આ સિદ્ધાંત બનાવીને ચાલવું જોઈએ.

પ્રત્યેક પરિસ્થિતિ ઉત્પન્ન થવા પર, મનમાં આવો વિચાર કરવો જોઈએ કે જે મારી સાથે ઘટી ગઈ એ કોઈ નવાઈની વાત નથી. પ્રતિકૂળતાઓ આવે છે, આવશે અને અસફળતા મળે છે અને મળશે. કોણ અસફળ નથી થતું ? એક ઈશ્વર જ છે, જે પોતાના કાર્યમાં અસફળ થતાં નથી. બાકી તો સર્વ લોકો અસફળ થાય છે. સૌ મનુષ્યોની સામે બાધાઓ આવે છે, સૌનો વિરોધ થાય છે, નિંદા થાય છે.સૌની સાથે છળકપટ થાય છે, વિશ્વાસઘાત થાય છે, અન્યાય થાય છે, પક્ષપાત કરવામાં આવે છે, હાનિ થાય છે. દુનિયામાં કોઈ એવી વ્યક્તિ નથી જે આનાથી બચી હોય, દુનિયા સ્વાર્થી છે,હતી અને રહેશે.

ધ્યાન આપવાની વાત એ છે પરાયા વ્યક્તિ આપણીસાથે છળકપટ કરે, અન્યાય કરે, વિશ્વાસઘાત કરે, આરોપ લગાવે તો

સમસ્યા - સમાધાન

આચાર્ય જ્ઞાનેશ્વરજી દ્વારા

સમસ્યા-સમાધાન વિષયક ઉપદેશકોનો સંગ્રહ

સંપાદક તથા ભૂમિકા લેખક ડૉ. રાધાવલ્લભ ચૌધરી

અનુવાદિકા આર્ચા વાનપ્રસ્થા જયાબેન પોરિયા (યુ.કે.)

માને છે, સ્વાર્થી માને છે, અનેક પ્રકારથી દોષયુક્ત માને છે ત્યારે વધારે દુઃખ લાગે છે. બસ આપણે સમજવાનું એ છે કે પોતાની જ વ્યક્તિ જેનો આપણે ઉપકાર કરી રહ્યા છીએ, જેની સાથે રહીએ છીએ, જેને આપણે પેદા કરી છે, જેને માટે આપણે તન-મન-ધન લગાવી રહ્યા છીએ, તે જ વ્યક્તિ આગળ ચાલીને આપણી વિરોધી બનશે, તે જ આપણી નિંદા કરશે, વિશ્વાસઘાત કરશે, છળકપટ કરશે, અન્યાય કરશે. આ સિદ્ધાંત મનમાં બનાવી લઈએ કે અપરિચિત વ્યક્તિને માટે નહિ, પરંતુ પોતાની જ માનેલી વ્યક્તિ માટે આ પ્રકારની વિચારધારા મનમાં રાખીને ચાલીએ. પછી ભલે તે પુત્ર પણ કેમ ન હોય, જેને ખવડાવ્યું-પીવડાવ્યું, પેદા કર્યો, જેને માટે તન-મન-ધન લગાવ્યું, જેના માટે રાતભર જાગ્યા, જેને માટે લોહીનું પાણી કર્યું, જેને માટે પીડા વેઠી, તે જ વ્યક્તિ જ્યારે સમર્થ થઈ જાય છે ત્યારે પોતાની અજ્ઞાનતાને કારણે પોતાના સ્વાર્થને કારણે અથવા અન્ય કોઈ કારણથી, અપરંપરાના કારણે વિવેક-બુદ્ધિથી કામ લેતી નથી. તે પોતાના માતા-પિતાને, મિત્રોને, સાથીઓને કે જે તેના હિતૈષી હોય છે, તેઓને ખરાબ માને છે, દુષ્ટ માને છે, તેઓની ઉપેક્ષા કરે છે, તેઓનો વિરોધ કરેછે તથા તેઓની ધૂણા પણ કરે છે.

ગુરુઓના ચંંગુલમાં ફસાઈ ગઈ અને તેઓના પ્રત્યેક વચનને ‘સત્ય વચન મહારાજ !’ કહી અંધાનુકરણ કરવા લાગી. પરિણામ એ આવ્યું કે એક તરફ ગર્ભસ્થ કે ચાર-પાંચ વર્ષના બાળકોના વિવાહ થવા લાગ્યાં તો બીજી તરફ વૃદ્ધ તેમજ બહુવિવાહના પરિણામસ્વરૂપ નાની નાની કન્યાઓની સાથે લગ્ન કરી જીવનભર તેઓને લાચાર બનાવી દીધી. વિધવા થયે તે અબોધ કન્યાઓને લાંછિત તેમજ પ્રતાડિત કરવામાં આવી. તે સમયે સતી પ્રથાએ પણ જન્મ લીધો. પતિની સાથે જ તેને પણ ધધકતી જવાળાઓમાં ધકેલી દેવામાં આવતી. વિધવા થયે તેને પુનર્વિવાહની અનુમતિ આપવામાં ન આવી જેથી તે જન્મભર કલંકિત થતી રહે અને અનાચાર-દુર્વ્યવહાર સહન કરતી રહે. તેને પુનર્વિવાહની અનુમતિ

આજે શ્રદ્ધા કરતાં અંધશ્રદ્ધાને વધુ મહત્વ અપાઈ રહ્યું છે

એ વાત તો નિર્વિવાદપણે સ્પષ્ટ છે કે મૂર્તિ તો તદ્દન નિર્જીવ છે, જ્યારે આપણે જે ઈશ્વરને માનીએ છીએ, પૂજીએ છીએ તે તો નિરાકાર-ચેતન અને અવિચળ છે, સંગીન છે. તેને કોઈ જ તોડી, ફોડી કે મરોડી શકવું નથી. જ્યારે પાષણની મૂર્તિને તો કોઈપણ તોડફોડ કે ચોરી કે નાશ કરી જ શકે છે અને છતાંય તેના ગુનેગારને કોઈ જ સજા થતી નથી ! મૂર્તિપૂજાની એક આડ વાત છે કે લોકો (ભક્તો) આ મૂર્તિની આડશમાં રહેલા, બાજુમાં ઉભેલા દંભી જડ મૂર્તિની ભક્તિ કે પૂજા કરી રહેલા કેસરીયા વસ્ત્રધારીની (હા, ભગવા વસ્ત્ર ધારીઓ જ સ્તો) કહેવાતા બ્રાહ્મણોની (અરે, આવા લોકો બ્રાહ્મણો ન હોઈ શકે) તેમને તો કિસરીયા-ભામટા જ કહેવા જોઈએ. લોકો આજે આવા ભામટા-પાખંડીઓની જ ભક્તિ-પૂજા કરી રહ્યા છે, તે સ્પષ્ટ દેખાઈ રહ્યું છે. તેમને જ સાક્ષાત ઈશ્વર માની દંડવત પ્રણામ કરી રહ્યા છે. આવા પૂજારીઓ તેમના જીવનમાં બીજુ કઈ જ હાંસલ ન કરી શકતાં ‘અશક્તિમાન ભવેત્ સાધુ’- ની રૂએ થઈ ગયા ભક્ત - સાધુ ? બસ, મળી ગઈ મોટી ‘સફળતાં’ ભક્તોને બુદ્ધ બનાવવાની ! ને ઉપરથી ધનનો ઢગલો ! સગવડો ને માલ-મલિદા ! આવા પાખંડી તકવાદીઓને બીજું ને જોઈએ શું ?

આજે તો બસ ભક્તો શું શું ભોગ-ભેટ ધરાવે છે? કેટલો ધનભંડાર ઠાલવે છે, તેમાં જ રસ હોય છે. તે કેવી ભક્તિ કરે છે તેમાં નહીં. જે ભક્ત વધુ આપે તેની માઈકો ફોન ઉપર મોટા આવાજે ખુશામત, ગુણગાન ગવાતાં હોય છે. જેથી તેઓ વધુને વધુ ભેટ આપતા રહે. આતો ઐરણની ચોરી અને સોયનું દાન જેવી વાત છે.. સ્પષ્ટ દેખાઈ જ રહ્યું છે કે આજે કોઈ જ મંદિરો ગરીબ રહ્યા નથી, પણ તે લાખોપતિ કરોડાપતિ અને ખર્વોપતિ થઈ રહ્યા છે. વૈભવશાળી બની ગયા છે અને બની રહ્યાં છે. તેમના કમ્પાઉન્ડોમાં બારેમાસ કંઈકને કંઈક વિકાસનાં કાર્યો જેમકે, કોતરકામ, શિલ્પકામ, કલરકામ વગેરે ચાલુ જ હોય છે. તેમને ખર્ચની ચિંતા ક્યાં છે ? બસ, ભક્તો બધું જરૂર કરતાં વધુ ઠાલવવા જ રહે છે. મંદિરનાં ભંડારો ક્યારેય ઓછા થતાં જ નથી હોતા. વાર-તહેવારે ઉજવાતા વિલાસી ઉત્સવો, શોભાયાત્રાઓઓ પાછળ ખર્ચાની ભરમાર - કોના બાપની દિવાળી? આવા મંદિરોના નેજા હેઠળ કેટલાંક અતિશિગૃહો, આશ્રમો, શાળા-કોલેજો- બોર્ડિંગો વિગેરે પણ ચાલે છે. જેમાં આકરી ફી - શુલ્ક લેવાતા હોય છે. જે નિમ્ન

સ્વામીજીએ સામાજીક બુરાઈઓને દૂર કરવા માટે સૌથી પહેલા સ્ત્રી શિક્ષા પર જોર આપ્યું અને બાળવિવાહ તેમજ સતીપ્રથાનો જોરદાર વિરોધ કર્યો

આપવામાં ન આવતી જેથી તે ધર્મના નામ પર ભૂખ્યા વરુઓની હવસનો શિકાર બનતી રહે અથવા તો દેવદાસી બની પુજારી કે મહંતોને ખુશ કરતી રહે. તેની અવસ્થા એટલી બધી હીન બનાવવામાં આવી કે તે કેવળ ઘરનું એકું ખાનારી, બાળકો પેદા કરનારી જનની કે સેવિકા બની રહે અને ‘પગની જૂતી’ બની બધાની ઠોકરો ખાતી રહે.

નારી જાતિની આવી દુર્દશા જોઈ સ્વામી દયાનંદ અબળાઓના આસું લૂંછવા માટે કર્મક્ષેત્રમાં ફૂદી પડ્યાં. સ્વામીજીએ સામાજીક બુરાઈઓને દૂર કરવા માટે સૌથી પહેલા સ્ત્રીશિક્ષા પર જોર આપ્યું અને બાળવિવાહ તેમજ સતીપ્રથાનો જોરદાર વિરોધ કર્યો. જ્યારે સ્ત્રીઓને ગાયત્રી મંત્ર સંતોભવવા કે બોલવા પર પ્રતિબંધ હતો ત્યારે તેમણે વેદોના પઠન-પાઠનનું કાર્ય તેઓને સોંપ્યું. ધીરે ધીરે સ્વામીજીના સામાજીક સુધારણાના કાર્યોએ એક આંદોલનનું રૂપ લીધું અને તેમની સાથે અનેક સમાજ સુધારકો પણ જોડાઈ ગયા. પરિણામતઃ નારીની સ્થિતિ બદલાઈ. આજે નારીની જે કંઈ સુખદ સ્થિતિ છે તેના માટે પ્રત્યેક નારી આ ઋષિની ઋણી છે. હવે કોઈ ક્ષેત્ર એવું રહ્યું નથી જેનાથી નારી અછૂત હોય. કેટલાક ક્ષેત્રે તો નારી નરથી પણ ચઢિયાતી સાબિત થઈ ચૂકી છે. હજુ પણ નારીજાતિને અધિક જાગૃત બનાવવા માટે ગામેગામ સ્ત્રીશિક્ષાના પ્રચારની આવશ્યકતા છે. જો આમ થશે તો સામાજીક બુરાઈઓ, અવિદ્યા અને અંધવિશ્વાસ ખત્મ થઈ જશે અને માનવમાત્રનું કલ્યાણ થશે. (સંકલન- મહેન્દ્ર ગાંધી)

જીવનમાં બીજુ કંઈ જ હાંસલ ન કરી શકતા ‘અશક્તિમાન ભવેત્ સાધુ’-ની રૂએ થઈ ગયા ભક્ત-સાધુ ? બસ મળી ગઈ મોટી સફળતાં ભક્તોને બુદ્ધ બનાવવાની ! ને ઉપરથી ધનનો ઢગલો ! સગવડો ને માલ-મલિદા ! આવા પાખંડી તકવાદીઓને બીજું ને જોઈએ શું ?

વર્ગને પરવડતાં જ નથી હોતા. આજનાં આવાં મંદિરોમાં તેનો લાભ તો ધનાઢ્યોના સંતાનો ને જ મળતાં હોય છે - ગરીબોને નહી. આજનાં મંદિરો જોઈએ તો સ્પષ્ટ જણાશે કે તે કોઈ જ મામૂલી ઘુમ્મટોવાળાં મંદિરો - મકાનો જ નથી રહ્યા, પણ fivestar જેવી સુખ સગવડો વાળા આલીશાન મહેલો જોઈ લો. બાગ-બગીચા, ફુવારા, રંગીન લાઈટો, શિલ્પ અને નકશી કલાકારીયી અદ્ભૂત રીતે કંડારેલી મૂર્તિઓ, કમાનો ચાંભલા અને ઘુમ્મટો અને બીજુ શું શું નહીં? દીવાલો પર મસમોટી મોટી ઉત્તમ કલાકારી, ફેમોવાળી તસ્વીરો અને તે પણ કોની ? ભગવાનની તો હોઈ જ ન શકે, પણ આધુનિક હયાત-બીન હયાત ભક્તોની જ સ્તો. આ તો નર્ચા દંભ અને આડંબર છે, HYPORICY છે. હાથીનાં દાંત બતાવવાના અને ચાવવાના જુદા જુદા હોય છે. આજે કલયુગમાં તો ધર્મની વ્યાખ્યા - વિચારસરણી જ સમૂળગી બદલાઈ ગઈ છે. શ્રદ્ધા કરતાં અંધશ્રદ્ધાને જ વધુ મહત્ત્વ અપાઈ રહ્યું છે. બધુ જ આભાસી (Virtual) દેખાઈ રહ્યું છે. અંધશ્રદ્ધાનો “ગાડરિયો પ્રવાહ” જ બધે જોવા મળે છે. સામાન્ય માનવી આમાં ભોળવાઈ જાય છે, પણ આજે તો બુદ્ધિજીવી વર્ગ પણ આના આંટામાં આવી ગયેલો જણાય છે. કેવી કડ્ડાતા છે ?

પ્રભુ તો સર્વજ્ઞ છે તેથી તે બધું જ જાણે છે. છતાં આ મુઢ અને મુખ્ય માંધાતા તેમની ધુનકીમાં બસ પાછુ વળીને જોતા જ નથી ને પાખંડી આચર્યે જ જાય છે. હવે આપ જ બુદ્ધિશાળી વર્ગના સજ્જનો છો. સ્વતંત્ર પણે વિચારશો કે શું આ બધુ સાચું અને સારું થઈ રહ્યું છે?

- વિહ્વદાસ એ.ન. ૬ઠ્ઠર, અમદાવાદ

યજ્ઞ, યોગ અને વૈદિક ધર્મના વિસ્તાર માટે સમર્પિત સંત ઓધવરામ વૈદિક ગુરુકુળ, ભવાનીપુરના આચાર્ય

સ્વામી શાંતાનન્દ સરસ્વતીજીની છત્તીસગઢ, તેલંગાના મુંબઈ તથા દિલ્હીની પ્રચારયાત્રા સંપન્ન

ભવાનીપુર આ પ્રસંગે ઉપસ્થિત સભા-સંત ઓધવરામ વૈદિક પ્રધાન આચાર્ય અંશુદેવજીએ ગુરુકુળ, ભવાનીપુર, કચ્છના આચાર્ય સ્વામી શાંતાનન્દ સરસ્વતીજીએ પોતાની પ્રચારયાત્રાના આરંભમાં સર્વપ્રથમ છત્તીસગઢ પહોંચ્યા હતા. છત્તીસગઢ પ્રાંતીય આર્ય પ્રતિનિધિ સભાના પ્રધાન આચાર્ય અંશુદેવજી સાથે ભિલાઈ નગરના ડી.એ.વી. સ્કૂલમાં આયોજિત આર્ય મહાસંમેલનમાં ભાગ લીધો હતો. ભિલાઈ નગરમાં જ સ્વામીજી દ્વારા એક સામુહિક યજ્ઞમાં ઘર પરિવારમાં સુખ-શાંતિના ઉપાય ઉપર એક પ્રવચન આપવામાં આવ્યું હતું. આચાર્ય અંશુદેવજીની સાથે સ્વામીજી પોતાના પૈતૃક ગામ પુસોર પહોંચ્યા હતા. અત્રે એ ઉલ્લેખનીય છે કે પુસોરમાં છેલ્લા ૩૦ વર્ષથી સતત વેદ પારાયણ યજ્ઞ થઈ રહ્યો છે પરંતુ હજી સુધી ગામમાં એક પણ આર્યસમાજ મંદિર નથી. હવે સ્વામીજીની પ્રેરણાથી ત્યાંના બે સજ્જનોએ આર્યસમાજ મંદિર માટે જમીન દાનમાં આપી છે જે છત્તીસગઢ સભાને સોંપી દેવામાં આવી છે.

આપવામાં આવ્યું હતું. દર્શન યોગ મહાવિદ્યાલય, રોજડથી પધારેલા સ્વામી ધ્રુવદેવજીએ પણ વિવિધ કક્ષાઓ લીધી હતી. સંપૂર્ણ શિબિરનું મુખ્ય સંચાલન સ્વામી બ્રહ્માનંદજીએ પોતાના સહયોગીઓ સાથે સફળતાપૂર્વક કર્યું હતું. કામારેડીથી સ્વામીજી મુંબઈ પહોંચ્યા હતાં. ત્યાં ગુરુકુળ ભવાનીપુરના ટ્રસ્ટી શ્રી મંગલભાઈ ભાનુશાળીજી સાથે ગુરુકુળના વિકાસ, વૈદિક ધર્મના પ્રચાર, ગૌ રક્ષા જેવા અનેક વિષયો પર ચર્ચા કરાઈ. ત્યાંજ શ્રી મનોહર પાટિલ તથા શ્રી ખીમજીભાઈના પરિવારમાં સ્વામી ધ્રુવદેવજી સાથે સ્વામી શાંતાનન્દજીએ યજ્ઞ તથા પ્રવચનનો કાર્યક્રમ સંપન્ન કર્યો હતો. આ પ્રસંગે શ્રી મનોહર પાટીલ દ્વારા પોતાના પરિવારમાં દૈનિક યજ્ઞ કરવાનો સંકલ્પ લેવામાં આવ્યો હતો. યજ્ઞ બાદ ત્યાંના સ્થાનિક પાર્ષદ સાથે સ્વામીજીની શુભેચ્છા મુલાકાત થઈ હતી ત્યાં તેમણે વૈદિક સાહિત્યનો સેટ ભેટ આપ્યો હતો. વાનપ્રસ્થ સાધક આશ્રમ

ખાતે ચાલી રહેલા વૈદિક આધ્યાત્મિક ન્યાસ દ્વારા આયોજિત ચોથા સ્નેહ સંમ્મેલનમાં સ્વામીજીએ ભાગ લીધો હતો અને અનેક દાર્શનિક વિદ્વાનો તથા સંન્યાસીના

સ્વામી દયાનંદ સરસ્વતીના જન્મોત્સવ કે જે ડી.એ.વી. સ્કૂલ તથા હરિયાણા આર્ય પ્રતિનિધિ સભા દ્વારા આયોજિત આર્ય મહાસંમેલનમાં ભાગ લીધો હતો. આ કાર્યક્રમમાં સ્વામીજીની થયું હતું. અંતમાં શ્રી પૂનમ સુરી દ્વારા તમામ ઉપસ્થિત સંન્યાસીઓ તથા વિદ્વાનોનું સન્માન કરવામાં આવ્યું હતું. દિલ્હી ખાતે ઉડીસાથી પધારેલા મૂર્ધન્ય વિદ્વાન શ્રી કે, મારા અંતિમ સમયમાં સ્વામીજી મને આ જ પ્રકારે ધ્યાન કરાવતા રહે. દિલ્હીથી પરત ફરતી વખતે એરપોર્ટ પર ચંદિગઢના એક સજ્જનોને ધ્યાન શીખવાડ્યું તથા

આધ્યાત્મિક પ્રવચનનો લાભ લીધો હતો. કાર્યક્રમની સમાપ્તિના એક દિવસ પહેલાં સ્વામી ધ્રુવદેવજી તથા ડૉ. કમલેશકુમાર શાસ્ત્રીજી સાથે હવાઈમાર્ગે દિલ્હી પહોંચ્યા હતા. જ્યાં ૧૪ ફેબ્રુઆરીના રોજ જવાહરલાલ નહેરૂ સ્ટેડિયમ ખાતે

મુલાકાત દેશભરમાંથી પધારેલા સંન્યાસીઓ તથા વિદ્વાનો સાથે પરસ્પર મુલાકાત થઈ હતી. ત્યાં વડાપ્રધાન શ્રી નરેન્દ્ર મોદીજી દ્વારા આર્યસમાજની પ્રસંશાથી ભરપૂર પ્રવચન કરવામાં આવ્યું હતું. સાથે સાથે હિમાચલના રાજ્યપાલ ડૉ. દ્વારા પણ પ્રવચન પ્રિયવત દાસજીના વિશેષ આગ્રહ પર સ્વામી શાંતાનન્દજીએ યોગ-ધ્યાનનો અભ્યાસ કરાવ્યો હતો. સ્વામીજીથી પ્રભાવિત જઈને તેમણે ભુવનેશ્વર ઉડીસામાં યોગ શિબિર લગાવવા સ્વામીજીને આમંત્રણ આપ્યું હતું તથા પોતાની ઈચ્છા વ્યક્ત કરતાં જણાવ્યું હતું નં પાળના એક ઈન્સપેક્ટર જનરલને યોગાભ્યાસ કરાવ્યો હતો. તથા સંક્ષેપમાં શાંતિપૂર્વક ધ્યાન કરાવી દીધું હતું. આમ સ્વામીજીની યોગ યજ્ઞ અને વૈદિક ધર્મના દિવાના સ્વામી શાંતાનંદજીની વિસ્તૃત પ્રચારયાત્રા સંપન્ન થઈ.

વાનપ્રસ્થ સાધક આશ્રમ

Vaanprasth Sadhak Ashram

(સાધના, સ્વાધ્યાય, સેવા તથા વૈદિક વિદ્યાન, વાનપ્રસ્થિયોં એવં સંન્યાસિયોં કે નિર્માણ હેતુ મધ્ય પરિયોજના)

આર્ય વન, રોજડ, પંજા : સાગપુર, જિલ્લા. સાબરકાંઠા-૩૮૩૩૦૬, ગુજરાત, ભારત

Aaryavan, Rojad, Po. : Sagapur, Dist. : Sabarkantha-383 307, Gujarat, India

દિનાંક : ૧૬/૦૨/૨૦૧૬

સમાદરણીય શ્રીયુત્ત, સાદર નમસ્તે ।

ઈશ્વર કૃપયાઽઽ કુશલં તત્રાપિ ભવતુ ।

ઈશ્વરીય પ્રેરણા, ઋષિયોં કે નિર્દેશ, વિદ્વાનોં કે શુભાશીર્વાદ તથા ધાર્મિક યાજ્ઞિક ભાવના વાલે મહાશયોં કે પવિત્ર સહયોગ સે હમ વિશ્વ મેં પ્રથમબાર (વર્તમાન કાલ મેં) અદ્વિતીય અમૃતપૂર્વ, આકર્ષક, દર્શનીય અત્યન્ત પ્રભાવશાલી લાભકારી ઉત્તમ એવં પુણ્યદાયી યોજના કો ચૈત્ર શુ. ૧૨, ૨૦૭૨ (રવિવાર, ૨૦ માર્ચ, ૨૦૧૬) પ્રારમ્ભ કરને જા રહે હૈં ।

આ યોજના કે અન્તર્ગત અગ્નિહોત્ર પ્રશિક્ષણ કેન્દ્ર મેં વૈજ્ઞાનિક રીતિ સે બને વિશાલ, બહુતલીય (Multi Story) યજ્ઞકુન્ડ મેં અખન્ડ (સૂર્યોદય સે સૂર્યાસ્ત તક) અગ્નિહોત્ર કા પ્રારમ્ભ હો રહા હૈં ।

૧૨ ઘન્ટે નિરન્તર પ્રતિદિન ચલને વાલે આ અગ્નિહોત્ર કે સમ્પાદન કે લિપે હમે પ્રતિદિન ૮-૧૦ યોગ્ય કાર્યકર્તાઓં કી અપેક્ષા હૈ, જો મન્ત્રોચ્ચારણ, ધી કી આહુતિયોં, સમિધા કા ચયન, સામગ્રી પ્રદાન એવં નિર્માણ આદિ કાર્યોં મેં અપની સેવાઈ પ્રદાન કર સર્કે ।

ઈચ્છુક સહયોગી કાર્યકર્તા જો વર્ષ મેં એક/દો સપ્તાહ યા માસ મેં એક/દો દિન કે લિપે આશ્રમ મેં આકર અપની સેવાઈ દેના ચાહૈં વે અપની અનુકૂલ તિથિયોં કો લિખકર મેજેં ઔર સ્વીકૃતિ પત્ર પ્રાપ્ત કર લેવૈં । યદિ ઁન તિથિયોં મેં પૂર્વ સે હી કિસી ને સ્વીકૃતિ લે લી હોગી તો આપકો અન્ય દિનોં મેં આના હોગા । કાર્યકર્તા સહયોગિયોં કી ભોજન, આવાસ આદિ કી સમી સુવિધાઈ આશ્રમ સે ઉપલબ્ધ કરાઈ જાઈગી ।

આનેવાલે સેવામાવી સજ્જન પારિવારિક દાયિત્વોં સે અવકાશ લેકર સેવા કાર્ય કરતે હુપ શાન્ત, સાત્વિક, પ્રાકૃતિક, રમણીય એવં એકાન્ત સ્થલ મેં ધ્યાન, જપ, સ્વાધ યાય એવં આત્મિક ઉત્કર્ષ હેતુ ઉત્તમ અવસર પ્રાપ્ત કર સર્કેજો એક નઈ પ્રેરક અનુભૂતિ હોગી ।

વ્યવસ્થાપક
અગ્નિહોત્ર પ્રશિક્ષણ કેન્દ્ર
વાનપ્રસ્થ સાધક આશ્રમ
રોજડ, સાબરકાંઠા, ગુજરાત

TEL : +91(02770) 287417, 291555 EMAIL : vaanaprastharojad@gmail.com WEBSITE : www.vaanaprastharojad.org

આર્યવન વિકાસ ફાર્મ ટ્રસ્ટ

Trust Reg. No. : E/965 Sabarkantha Estd : 01-09-1981

રોજડ, પો. સાગપુર, તા. તલોવ, જિ. સાબરકાંઠા. પિન: ૩૮૩૩૦૭ ગુજરાત, ભારત. ટુલ્ફની : ૦૨૭૭૦-૨૮૭૬૧૮

ARYAVAN VIKAS FARM TRUST

Rojad, Po. Sagpur, Dist. Sabarkantha-383307, Gujarat, INDIA. E-mail : aryavanrojad@gmail.com

❖ ૩૦વા વાર્ષિકોત્સવ એવં આર્યવન આર્ષ કન્યા ગુરુકુલ કા ઉદ્ઘાટન સમારોહ ❖

સમાદરણીય શ્રીમાન/શ્રીમતિ,

પરમપિતા પરમાત્મા કી અસીમ અનુકંપા સે “આર્યવન વિકાસ ફાર્મ ટ્રસ્ટ” કી સ્થાપના કો ૩૫વર્ષ પૂર્ણ હો રહે હૈં । “આર્યવન” મેં બ્રહ્મનિષ્ઠ સ્વામી સત્યપતિ જી કે સાનિધ્ય મેં સ્થાપિત “દર્શન યોગ મહાવિદ્યાલય” કા ૩૦વાં વાર્ષિકોત્સવ એવં “આર્યવન ટ્રસ્ટ” દ્વારા સંચાલિત સમસ્ત ગુજરાત પ્રાંત કા ગૌરવ “આર્યવન આર્ષ કન્યા ગુરુકુલ” કા ઉદ્ઘાટન સમારોહ આગામી ચૈત્ર શુક્લ પ્રતિપદા સવત ૨૦૭૨ શુક્રવાર દિનાંક : ૮-૪-૨૦૧૬ કો ઔર સમાપન સમારોહ દિનાંક : ૧-૪-૨૦૧૬ કો હોગા ।

“આર્યવન” કો વિશ્વ પ્રસિદ્ધ કરને વાલે પૂજ્યપાદ સ્વામી સત્યપતિ જી કે આશીર્વાદ એવં “દર્શન યોગ મહાવિદ્યાલય” કે નિર્દેશક સ્વામી વિવેકાનંદ જી તથા “વાનપ્રસ્થ સાધક આશ્રમ” કે અધ્યક્ષ આચાર્ય જ્ઞાનેશ્વર જી કી ઓજસવી વાણી કા ઉપસ્થિત જનસમૂહ કો લાભ મિલેગા ।

“આર્યવન આર્ષ કન્યા ગુરુકુલ” કી નિષ્ઠાવતી આચાર્યા ડૉ.શીતલ જી કે માન્યવર ગુરુગણ અલિયાવાદ (આ.પ્ર.)આર્ષ શોધ સંસ્થાન સે આચાર્ય આનંદ પ્રકાશ જી, આચાર્યા નીરજા જી તથા અજમેર સે આચાર્ય સત્યજિત જી મીં હસ શુભ અવસર પર પધાર રહે હૈં ।

આ કાર્યક્રમ મેં સાર્વદેશિક આર્ય પ્રતિનિધિસભા દિલ્લી કે માનનીય અધ્યક્ષ શ્રી સુરેશચંદ્ર અગ્રવાલ જી (અહમદાવાદ) મીં વિશેષ અતિથિ કે રૂપ મેં ઉપસ્થિત રહેંજે ।

ગુજરાત રાજ્ય કે સન્માનનીયા વાલ એવં મહિલા વિકાસ મંત્રી શ્રીમતી વસુવહન ત્રિવેદી ઉદ્ઘાટન કી આ પાવન વેલા મેં ઉપસ્થિત રહેંજી । ગુજરાત રાજ્ય કે સન્માનનીયા મુખ્યમંત્રી શ્રીમતી આનંદીબહેન ઔર જગપ્રસિદ્ધ સ્વામી રામદેવ જી કો મીં આ અવસર પર વિશેષ આમંત્રિત કિયા ગયા હૈં । પાટીવાર સમાજ કા ગૌરવ શ્રીમતી મૃષિકા પટેલ (ડેપુટી ડાયરેક્ટર ઓફ ઇન્કમેટેક્સ), યુવાઓં કે માર્ગદર્શક કર્મકંઠ બ્ર.અરુણ આર્યવીર, વૈદિક પ્રવક્તા શ્રી ચંદ્રેશ જી (ગાંધીધામ-કચ્છ), મજનોપદેશક પં. નરેશદત્ત જી તથા ૧૧ કુંડી યજ્ઞ કે બ્રહ્મા ગુજરાત યુનિ.કે સંસ્કૃત વિભાગાધ્યક્ષ ડૉ. કમલેશકુમાર શાસ્ત્રી ઔર સ્વામી શાંતાનંદ જી(ભવાનીપુર-કચ્છ) એવં અન્ય ગણમાન્ય વિદ્વાન તથા સંન્યાસીગણ મીં અપની ગૌરવમયી ઉપસ્થિતિ સે આ કાર્યક્રમ કી શોભા વઢાયેંજે ।

આપ સમી કો સુચિત કરતે હુપ હર્ષ હો રહા હૈં કી આ ગુરુકુલ મેં વૈદિક વિદ્યુષિયોં કે લિપે પ્રધાના ચાર્યા ડૉ. શીતલ જી કે નિર્દેશન મેં મુખ્યરૂપસે પાણિનીય અષ્ટાધ્યાયી કે ક્રમ સે મહામાધ્ય પર્વન્ત સમ્પૂર્ણ સંસ્કૃત વ્યાકરણ, નિરુક્ત, ઉદ્દેશાલ તથા સાંલ્પ- યોગ- વૈશેષિક- ન્યાય - મીમાંસા - વેદાન્ત ઇતિ આર્ષ દર્શનોં કે સાથ સાથ વેદ, ઉપનિષદ્, મહર્ષિ દયાનંદ કે ગ્રંથ તથા અન્ય વૈદિક સાહિત્યોં કા સ્વાધ્યાય ઔર યોગ દર્શન મેં વર્ણિત ક્રિયાત્મક યોગ પ્રશિક્ષણ મીં સિલાયા જાયેગા । “આર્યવન ટ્રસ્ટ” કે દ્વારા ગુરુકુલ મેં છાત્રાઓં કો આવશ્યક સવ સુવિધા વ સુરક્ષા નિઃશુલ્ક ઉપલબ્ધ હોગી ।

આપ સમી મહાનુભાવોં સે પ્રાર્થના હૈં કિ આ અનમોલ અવસર મેં પરિવાર કે સાથ પધારકર આયોજકોં કો પ્રોત્સાહિત કર વિદ્વાનોં કે ઉપદેશ કા લાભ ઉઠાયેં ।

:: નિવેદક ::

પ્રમુખ : મનસુખ વેલાળી મંત્રી : જશવંત પોકાર

આર્યવન વિકાસ ફાર્મ ટ્રસ્ટ કે સમી ટ્રસ્ટી ગણ એવં સલાહકાર સમ્યક્શીઓ

સંયોજકશ્રી : વિનોદ વેલાળી એવં પરેશ પ્રેમજીયાળી

આર્યવન આર્ષ કન્યા ગુરુકુલ

ચિન્તી : અતિથિ મહાનુભાવોં આર્યવન મેં ટહરને કી અપેક્ષા હૈં વે કૃપયા અપની આનેકી સૂચના નિમ્નલિખિત દૂરમાપ પર દિનાંક : ૫-૪-૨૦૧૬ તક દે દેવે, જિસસે આપકે નિવાસ કી વ્યવસ્થા સુચારુ રૂપસે હો સર્કે ।

સંપર્ક : વિનોદ વેલાળી - ૦૯૮૨૦૮૦૮૬૨૬, જશવંત પોકાર - ૦૯૧૭૯૦૦૨૦૧૭

E-mail : aryavanrojad@gmail.com

માલિક મુદ્રક પ્રકાશક અને તંત્રી હરીશ રાણાએ અનુગ્રહ કોમ્પ્યુટર્સ એન્ડ પ્રિન્ટર્સ, જી.આઈ.ડી.સી., સેક્ટર નં. ૨૮, ગાંધીનગર ખાતે છાપાવી પ્લોટ નં. ૭૮૧/ડી/૩, પંચશીલ પાર્ક, સેક્ટર-૨૧, જલ્લો - ગાંધીનગર, ગુજરાત ખાતેથી પ્રસિદ્ધ કર્યું.

PUBLISHER, OWNER, PRINTER & EDITOR : HARISH RANA PRINTED AT ANUGRAH COMPUTERS AND PRINTERS, G.I.D.C., Sector No. 28, Gandhinagar PUBLISHED AT Plot No. 791/D/3, Panchsheel Park, Sector-21, Dist - Gandhinagar, Gujarat.